

СЕВАСТОПОЛЬСЬКИЙ АПЕЛЯЦІЙНИЙ ГОСПОДАРСЬКИЙ СУД

ПОСТАНОВА

ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

Севастопольський апеляційний господарський суд у складі колегії суддів:

головуючого судді

Котлярової О.Л.,

суддів

Ткаченка М.І.,

Антонової І.В.,

розглянувши апеляційну скаргу товариства з обмеженою відповідальністю

"Д" на рішення господарського суду Автономної Республіки Крим

за позовом товариства з обмеженою відповідальністю "Д",

м.Сімферополь

до 1) відкритого акціонерного товариства "Крименерго", м.Сімферополь, 2)

товариства з обмеженою відповідальністю „Ф", м. Сімферополь

про визнання договору недійсним та зобов'язання вчинити дії

ВСТАНОВИВ:

Товариство з обмеженою відповідальністю "Д" звернулось з позовом до відкритого акціонерного товариства "Крименерго", товариства з обмеженою відповідальністю „Ф" про визнання недійсним договору, укладеного між відкритим акціонерним товариством «Крименерго» та товариством з обмеженою відповідальністю «Ф» про поставку електричної енергії та зобов'язання відкритого акціонерного товариства «Крименерго» відключити від електропостачання товариство з обмеженою відповідальністю «Ф».

Позовні вимоги мотивовані тим, що відповідно до статей 203, 215 Цивільного кодексу України, пункту 1.8. Правил користування електричною енергією, затверджених постановою НКРЕ 31 липня 1996 року N 28 є підставою для визнання недійсним договору про постачання електроенергії від

2003 року, який укладений між відкритим акціонерним товариством «Крименерго» та товариством з обмеженою відповідальністю «Ф».

Рішенням господарського суду Автономної Республіки Крим у позові відмовлено.

Не погодившись з рішенням суду, товариство з обмеженою відповідальністю "Д" звернулось до Севастопольського апеляційного господарського суду з апеляційною скаргою, в якій просить рішення суду першої інстанції скасувати, справу направити на новий розгляд.

Доводи апеляційної скарги обґрунтовані порушенням господарським судом норм матеріального та процесуального права.

За твердженням заявника апеляційної скарги, товариство з обмеженою відповідальністю «Ф» підключилось до ТП-*** лише у 2006 році, а не у 2003 році.

Так, у 2006 році відкрите акціонерне товариство «Крименерго» зобов'язало товариство з обмеженою відповідальністю «Ф» узгодити питання підключення до ТП-*** з товариством з обмеженою відповідальністю "Д".

У судовому засіданні представник товариства з обмеженою відповідальністю «Ф» та відкритого акціонерного товариства «Крименерго» заперечували проти апеляційної скарги.

Повторно розглянувши матеріали справи в порядку статті 101 Господарського процесуального кодексу України, судова колегія встановила наступне.

Як свідчать матеріали справи, договором поставки електроенергії від 2004 року зазначено, що товариство з обмеженою відповідальністю "Д" є абонентом відкритого акціонерного товариства «Крименерго».

У 2005 році товариство з обмеженою відповідальністю «Д» для підключення до електропостачання свого магазину у м. Сімферополь через ТП-***, відповідно до технічних умов, виданих відкритим акціонерним товариством «Крименерго», здійснило реконструкцію ТП-*** та ввело його в експлуатацію.

В грудні 2005 року між товариством з обмеженою відповідальністю

«Д» та відкритим акціонерним товариством «Крименерго» було підписано акт про розподілення балансової належності електромереж та експлуатаційної відповідальності сторін.

Як стверджує скаржник, до власності відкритого акціонерного товариства «Крименерго» віднесено лише будівельну частину ТП-***, тобто фактично власністю є тільки точки підключення та коробка, а вся внутрішня перетворююча частина ТП-***, завдяки якій вона може працювати належним чином є власністю товариства з обмеженою відповідальністю «Д».

Товариство з обмеженою відповідальністю «Д» посилається на порушення його прав, оскільки, тільки приймачі товариства з обмеженою відповідальністю «Ф» підключені до ТП-*** через технологічні електромережі основного споживача товариства з обмеженою відповідальністю «Д», а товариство з обмеженою відповідальністю «Ф», як субспоживач не укладав договір про технічне забезпечення електропостачання.

Проаналізувавши обставини даної справи, перевіривши підстави прийняття оскаржуваного рішення судом першої інстанції, судова колегія дійшла висновку щодо необґрунтованості вимог апеляційної скарги з огляду на наступне.

Відповідно до пункту 1.8 Правил користування електричною енергією, затверджених постановою Національної комісії регулювання електроенергетики України від 31 липня 1996 року N 28 (у редакції постанови Національної комісії регулювання електроенергетики України від 17 жовтня 2005 року, зареєстрованої в Міністерстві юстиції України 2 серпня 1996 року за № 417/І4), договір про постачання електричної енергії між постачальником електричної енергії та субспоживачем або споживачем, електроустановки якого приєднані до мереж електропередавальної організації, має укладатись після укладення між субспоживачем та основним споживачем (електропередавальною організацією договору про спільне використання технологічних електричних мереж основного споживача або договору про технічне забезпечення електропостачання субспоживача

(споживача). При цьому перед укладенням відповідного договору між субспоживачем та основним споживачем (електропередавальною організацією) субспоживач має узгодити з постачальником електричної енергії точку продажу для нього електричної енергії. Узгодження відбувається шляхом обміну листами.

Спірний договір про постачання електричної енергії укладений між електропостачальною організацією - відкритим акціонерним товариством «Крименерго» та основним споживачем - товариством з обмеженою відповідальністю «Ф» був підписаний в грудні 2003 року.

Отже, підключення товариства з обмеженою відповідальністю «Ф» відбулось у 2003 році, а реконструкція трансформаторної підстанції була зроблена у 2005 році, тобто посилення скажника на пункт 1.8 Правил користування електричною енергією є помилковим, оскільки, на момент укладання оскаржуваного договору скажник не був підключений до ТП-*** та не було необхідності для узгодження спільного використання технологічних електричних мереж..

У разі доведення факту використання відповідачем технологічних електричних мереж позивача, останній має право вимагати укладення договору на використання технологічних електричних мереж згідно з пунктом 1.7 Правил користування електричною енергією, а не вимагати визнання недійсним договору, укладеного в грудні 2003 року та як наслідок відключення товариства з обмеженою відповідальністю «Ф» від електропостачання.

Судова колегія погоджується з висновком суду першої інстанції, що вимоги позивача про визнання недійсним договору про постачання електроенергії від грудня 2003 року, укладеного з товариством з обмеженою відповідальністю «Ф» та відповідно про зобов'язання відкритого акціонерного товариства «Крименерго» відключити від електропостачання товариство з обмеженою відповідальністю «Ф» не ґрунтуються на вимогах чинного законодавства.

Скаржником не доведено, що сторонами договору, у момент вчинення правочину, порушені вимоги законодавства, відповідно до статті 215 Цивільного кодексу України.

Враховуючи вищезазначене, судова колегія дійшла висновку про те, що рішення суду першої інстанції прийнято при правильному застосуванні норм матеріального та процесуального права, підстав для його скасування не вбачається.

Керуючись статтями 101, пунктом 1 частини статті 103, 105 Господарського процесуального кодексу України, суд

ПОСТАНОВИВ:

1. Апеляційну скаргу товариства з обмеженою відповідальністю „Д" залишити без задоволення.
2. Рішення господарського суду Автономної Республіки Крим залишити без змін.

Головуючий суддя

Судді